

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa det skæve i den Fremstilling, forskellige ærede Medlemmer har givet, idet de anfører, hvor ødelæggende det i en Række Tilfælde er, at Kvinder skal arbejde en hel Nat; ja selvfølgelig, men det drejer sig ikke blot om saadanne Tilfælde; det drejer sig om, hvorvidt Kvinder, som maaske har deres Arbejde fra Kl. 6 til 12, i Fremtiden skal være afskaaret fra at udføre dette Arbejde, medmindre de kan faa Arbejdet lagt om, hvad de muligvis ikke kan, saa de bliver sat fra det og andre kommer til. Der kan nævnes en Række Eksempler paa, at det griber ind i Erhvervslevet, ikke blot i den paagældende Virksomhed, men hvis denne ikke vil ændre sine Regler, griber der uheldigt ind overfor den enkelte Udøver i Virksomhederne, den enkelte Arbejder, og det mener vi fra Venstres Side ikke er paakrævet; det er derfor, vi gaar imod Lovforslaget, og den Stilling, vi her har indtaget, vil vi ikke fravige, medmindre vi faar Dokumentation for, at Natarbejde er særlig skadeligt for de paagældende Kvinder.

Om det andet Lovforslag, vi behandler, Lovforslaget om Barselhvile, skal jeg ikke sige meget. Den højtærede Socialminister udtalte, at Justitsministeren har tiltraadt Lovforslaget paa det nuværende Trin og i den nuværende Form. Det nuværende Trin er Fremsettelsen, men jeg kunde tænke mig, at den højtærede Justitsminister paa det næste Trin, Gennemførelsen, vil indtage sit gode gamle Standpunkt, at der skal føjes visse bestemte Betingelser til, for at Kvinderne kan faa Adgang til den omhandlede Hjælp i Tilfælde af Barselhvile, og med den Behandling, disse Lovforslag har faaet, vil jeg være tilbøjelig til at tro, at de ikke kommer tilbage til Tinget i den Skikkelse, hvori de foreligger, og det kunde ogsaa tænkes, at de begge overhovedet ikke kom tilbage.

Mathilde Hauschultz: Den højtærede Socialminister talte om, at jeg talte fanatisk om Ligestilling, og at jeg var en fanatisk Tilhænger af Ligestilling. Det maa bero paa en Misopfattelse af hele min Virksomhed her i den danske Rigsdag. Jeg synes, jeg har talt saa tidt og, troede jeg, tilstrækkelig klart til, at det nu var gaaet ind i Bevidstheden, at jeg aldrig har været nogen fanatisk Forkæmper for Kvindens Ligestilling. Jeg har været med til at gennemføre stykkevisse Reforme og stadig sagt: Lad Udviklingen vise Vejen, saa kommer det nok alt sammen, men ikke

paa een Gang, lad Udviklingen vise, at der er Trang til kvindelige Præster f. Eks., saa kan vi altid tale om Løven. Jeg har ogsaa været varsom med lige Løn for lige Arbejde, netop ud fra Bevidstheden om, at det eventuelt kunde komme til at ramme Kvinderne haardt i Kampen for Tilværelsen, at de kræver lige Løn, selv om jeg i Princippet maa anerkende, at naar de udfører lige Arbejde, maa de ogsaa have lige Løn. Jeg har netop saa stærkt som ingen anden her i Tinget hævdedt, at naar Kvinden gaar ind paa Arbejdsmarkedet paa lige Hammel med Manden, kan vi tale om Ligestilling, men indenfor Ægteskabet og paa mangfoldige andre Omraader kan og bør Mand og Kvinde ikke ligestilles, fordi de simpelt hen ikke kan nøjagtigt ligestilles. Jeg har vendt mod det ærede Medlem Fru Elna Munch og det ærede Medlem Fru Helga Larsen saavel som mod Radikale og Socialdemokrater, sagt, at det er dem, der Gang paa Gang har holdt dette Krav op om Ligestilling mellem Mand og Kvinde, det er dem, der Gang paa Gang har sagt: Vi maa have Kvinden ligestillet med Manden i Erhvervslevet, i Embedsstillinger, vi maa endog have kvindelige Præster, det er dem; der Gang paa Gang i Diskussionen og i Agitationen har sagt: Det er os, der kæmper for Ligestilling mellem Mand og Kvinde, men saa er det ogsaa en Mangel paa Logik og Konsekvens, naar man, efter at have arbejdet paa dette, staar op og siger: Ja vel, men her er der Felter, hvor Kvinderne trænger til udvidet Beskyttelse, og saa gaar vi baglæns, gaar Krebsegang og giver hende den Beskyttelse, hun trænger til. Jeg kan ikke se, at det er Logik. Det ærede Medlem Fru Helga Larsen har Gang paa Gang staaet og kæmpet for Ligestilling mellem Mand og Kvinde for saa, da vi talte om det i 1922, og jeg foreholdt hende, at det var Beskyttelse, at sige: Ja, men Ligestilling er ogsaa kun tomme Ord og Fraser, vi kan ikke blive ligestillede, jeg kan ikke faa det ind i mit Hoved. Nu er det mig, der siger: Jeg kan ikke faa det ind i mit Hoved, at man kan stille sig saa ulogisk, og hvis det skal være Tegn paa Logik, er jeg glad over, jeg er blevet karakteriseret som noget for mig selv.

Det ærede Medlem Fru Helga Larsen talte om, at Pengene vilde blive givet godt ud. Jeg spurgte blot om, om Pengene ogsaa kommer godt ind, og det er dog en Hovedbetingelse for, at de kan blive givet godt ud. Den højtærede Minister talte med en af Forargelse dirrende Stemme om, at det stod jo i § 7, hvorfra Pen-